

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 2. maja 2023. godine
Br. ref.:RK 2158/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI161/22

Podnosilac

Ekrem Breznica

**Ocena ustavnosti Presude Rev.br. 70/ 2022 Vrhovnog suda
od 6. maja 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ekrem Breznica iz sela Dobrevo opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupaju advokati, Feim Alaj i Durim Osmani.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev.br. 70/ 2022] od 6. maja 2022. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa presudom [A.C.br. 1139/2018] od 12. januara 2021. godine Apelacionog suda i presudom [P. br. C.br. 1468/13] od 31. maja 2017. godine Osnovnog suda u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primo dana 21. jula 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava koja su zagarantovana članovima: 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32 [Pravo na Pravno Sredstvo] i 46 [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske Konvencije o Zaštiti Ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLjP) kao i članom 10 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník o Radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 19. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 26. oktobra 2022. godine, Predsednica Suda je odlukom GjR.KSH.KI161/22 imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gerxhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 31. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i od Osnovnog suda u Prištini zatražio kopiju povrtnice sa datumom prijema osporene odluke od strane podnosioca zahteva. Istog dana, jedna kopija zahteva je poslata i Vrhovnom Sudu.
9. Dana 3. novembra 2022. godine, Osnovni suda u Prištini je Sudu dostavio traženu dostavnicu sa datumom prijema osporene odluke 21. jula 2022. godine od strane podnosioca zahteva.
10. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, pri čemu je počeo njegov mandat u Sudu.
11. Dana 7. marta 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučio sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Iz spisa predmeta prizilazi da je podnosilac zahteva u radnom odnosu pri policije Kosova kao policijajac od 2000 godine angažovan na raznim zadaciam i obavezama.

Krivični postupak

13. Dana 16. februara 2012 godine, protiv podnosioca zahteva je tužilaštvo EULEX-a pokrenulo istragu zbog sumnje da je počinio krivično delo otkrivanje službenih tajni.
14. Dana 16. januara 2013 godine, Osnovno Tužilaštvo u Prištini i Tužilaštvo EULEX-a je donelo rešenje (PP.II-117/13) o obustavi istrage protiv podnosioca zahteva zbog nedostatka dokaza.

Disciplinski postupak

15. Dana 18. juna 2012. godine, prema spisima predmeta, jedinica za profesionalne standarde Policije Kosova je pokrenula disciplinski postupak protiv podnosioca zahteva zbog neprofesijalnog ponašanja i otkrivanje službenih tajni za šta je protiv njega EULEX vodio istragu.
16. Dana 10. aprila 2013. godine, Interna disciplinska komisija Policije Kosova je (odlukom 195KBD/13) proglasila krivim podnosioca zahteva za izvršenje disciplinskog prekršaja i izrekla mu je meru „degradiranja“ i dodatnu meru „Administrativnog premestaja“. Interna disciplinska komisija je u osojoj odluci obrazložila da, „*Optuženi Vodnik E. B., dok je bio na izvršenju službene dužnosti u položaj Rukovodioca jedinice istrage u Graničnoj policiji, otkrio je službene tajnosti prenoseći informacije kod lica K. L. i V. B. o vremenu pretresa. Takođe, on se družio sa licem K.L. i imao je stalne kontakte sa njim znajući o njihovoj kriminalnoj prošlosti. Ovim je optuženi izvršio disciplinsko kršenje ig Glave II, član 5, tačka 7, član 7, tačka 2, Administrativnog uputstva br. 15/2008 – MUP, vezano sa članom 46. tačka a. i e. Zakona o policiji. Prema tome, Interna disciplinska komisija, zasnivajući se na Administrativno uputstvo 06/2012, član 58, tačka 3, optuženom zaposlenom izriče disciplinsku meru*“.
17. Ne utvđenog datuma, podnosilac zahteva je na odluku Interna disciplinska komisija Policije Kosova izjavio žalbu Policiskoj Komisiji za žalbe i nagrade, navodeći, proceduralna kršenja, kršenja materijalnog prava i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja
18. Dana 15. maja 2013. godine, Policiska Komisiji za žalbe i nagrade je (odlukom 67-KA-2013) odbila kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i u potpunosti potvrdila prvostepenu odluku.
19. Dana 22. maja 2013. godine, Policija Kosova je (rešenjem 07/1-01A/3051) degradirala podnosioca zahteva sa čina „Vodnik“ u čin „Policiski službenik“ i (rešenjem 07/1-01A/3052) premestila podnosioca zahteva iz departmana Granične policije-Jedinica za istrage sa sedištem u Prištini u Regionalnu upravu sever Granične policije u Lužane. Na taj način je Policija Kosova izvršivla odluku (05/016/23171) Interna disciplinska komisija Policije Kosova i odluku (67-KA-2013) Policiske Komisiji za žalbe i nagrade.

Sudski postupak povodom radnog spora

20. Dana 21. juna 2013. godine, podnosioca zahteva je na odluku (05/016/23171) Interna disciplinska komisija Policije Kosova i odluku (67-KA-2013) Policiske Komisiji za žalbe i nagrade podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Tražeci ukidanje ovih odluka a samim tim i vraćanje čina i vraćanje na predhodno radno mesto kao i razluku u zaradi za sporni period.

21. Dana 31. maja 2017. godine, Osnovni sud je (presudom C.nr.1468/13) usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva, poništivši kao nezakonite odluke: br. 07/1.01A 3051 od 22.05.2013. godine, br. 07/1-01A/3052 od 22.05.2012. godine, br. 195/KBD/2013 od 10.04.2013. godine i br. 67-KA-2013 od 15.05.2013. godine Policije kosova i (II) obavezao Policiju Kosova da podnosioca zahteva vrati na položaj čina vodnika u Policiji Kosova i za sporni period plati podnosiocu zahteva razliku u plati između položaja policijskog službenika i vodnika kao i penzijski doprinosa i poreza na zaradu.
22. Osnovni sud je u svom obrazloženju između ostalog naveo da je sobzrom da je krivični postupak protiv podnosioca zahteva obustavljen nema dokaza da je podnosilac zahteva odavao poverljive informacije i neosnovana je optužba da se podnosilac zahteva družio sa licema sa kriminalnom istorijom.
23. Ne utvrđenog datuma, Ministarstvo Unutrašnjih Poslova Kosova (u daljem tekstu: MUP Kosova) je izjavilo žalbu protiv presude (C.nr.1468/13) Osnovnog suda, smatrajući da je ista zahvaćena bitnim povredama procesnih odredbi, pogrešno i nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem i pogrešnom primenom materijalnog prava.
24. Dana 12. januara 2021. godine, Apelacioni sud je (presudom A.C.br. 1139/2018) odobilo, kao neosnovanu, žalbu MUP Kosova i u potpunosti potvrdila presudu Osnovnog suda (C.nr.1468/13).
25. Ne utvrđenog datuma, protiv gore navedene presude Apelacionog suda, MUP Kosova je podneo reviziju Vrhovnom sudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, suštinskih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
26. Dana 9. februara 2021. godine, Policija Kosova je (nalogom 07/1-01SAP-P/0929) pristupila izvršenju presude (C.nr.1468/13) osnovnog i presude (A.C.br. 1139/2018) Apelacionog suda.
27. Dana 6. maja 2022. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 70/2022 usvojio kao osnovonu reviziju MUP-a Kosova, na način da je preinačio prvostepenu (C.nr.1468/13) i drugostepenu (A.C.br. 1139/2018) presudu i odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahtev za ukidanje odluka: br. 07/1.01A 3051, br. 07/1-01A/3052, br. 195/KBD/2013 i br. 67-KA-2013 godine Policije kosova.
28. Vrhovni sud je između ostalog obrazložio da,

“ Za razliku od krivične odgovornosti, disciplinska odgovornost za kršenje radnih obaveza i dužnosti, predstavlja specifični aspekt pravne odgovornosti i sprovodi se samo za fizička lica koji su u radnom odnosu. Poštovanje pravila ponašanja, predviđena za određene usluge, posebno za službe koja imaju specifičnosti u njihovom poslu kao što je Policija Kosova, preduslov je nesmetanog procesa posla i uspešnog sprovođenja radnih zadataka ovih službi. Radni zadaci zaposlenih u policiji su određeni zakonom, ali i sa adekvatnim podzakonskim aktima, na isti način je određen i oblik ponašanja pripadnika policije i ograničenja koja imaju pripadnici ovih službi zbog specifičnosti posla koji obavljaju. Za razliku od krivične odgovornosti, gde osnov odgovornosti stoji u opasnom počinjenom društvenom delu i gde svrha krivičnih sankcija je opšte i posebno sprečavanje, kod disciplinskih odgovornosti, osnov za odgovornost predstavlja kršenje radnog zadatka, odnosno kršenje obaveze ponašanja i poštovanja ograničenja, koja se u konkretnom slučaju

odnose na pripadnike policije, dok svrha ovih sankcija je da se takvo ponašanje kazni i spreči se ponavljanje istog. Ono što je nadležni javni tužilac utvrdio je da nema mesta za krivično gonjenje ovde tužioca, nema uticaja na disciplinsku odgovornost ovde tužioca kao i u ishodu disciplinskog postupka. Disciplinska odgovornost je mnogo složena od krivične odgovornosti i može da postoji i onda kada nema krivične odgovornosti, bilo zbog nedovoljne društvene opasnosti, bilo zbog nedostatka krivice počinioca ili nedovoljnih dokaza. Disciplinska odluka u konkretnom slučaju se zasniva na činjenično stanje utvrđenih u disciplinskom postupku. Reč je o tim istim činjenicama koja su utvrđena i tokom istrage nadležnog javnog tužioca, ali su bile nedovoljne da bi se pokrenuo i razvijao krivični postupak. međutim, iste činjenice predstavljaju dovoljni pravni osnov kada je reč o disciplinskoj odgovornosti.”

29. Dana 21. jula 2022. godine, Policija Kosova je (nalogom 07/1-01SAP-P/5713) pristupila izvršenju presude (Rev. br. 70/2022) Vrhovnog suda od 6. maja 2022. godine i stavila van snage (nalogom 07/1-01SAP-P/0929) Policija Kosova od 9. februara 2021. godine.
30. Dana 3. avgusta 2022. godine, podnosilac zahteva je na nalog (07/1-01SAP-P/5713) Policije Kosova od 21. jula 2022. godine izjavio žalbu Komisiji za žalbe Policiji Kosova, trazeci ponistenje istog.
31. Dana 18. avgusta 2022. godine, Komisiji za žalbe Policiji Kosova je (odlukom 1332-KA-2022) odbila kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i u potpunosti potvrdila nalog (07/1-01SAP-P/5713) Policije Kosova od 21. jula 2022. godine.

Navodi podnosioca zahteva

32. Podnosilac zahteva tvrdi da osporena presuda Vrhovnog suda povređuje njegova prava koja su zagarantovana članovima 31, 32, 46 Ustava, članom 6 EKLJP-a i članom 10 UDLJP-a.
33. Što se tiče tvrdnje o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6.1 EKLJP-a, podnosilac zahteva ima nekoliko tvrdnji i to:
  - (i) Da je Vrhovni sud postupio po ovom predmetu proizvoljni i mimo zakona, konkretno člana 211. Zakona o parničnom postupku, jer se u ovom slučaju ne radi oradnom sporu već o sporu u vezi degradiranja i da vrednost spora u ovom predmetu nije precizirana niti od strane podnosioca zahteva niti od strane suda, što po navodima podnosioca zahteva podrazumeva da je vrednost spora ispod 3000 e, odnosno vrednost na osnovu koje revizija nije dozvoljena.
  - (ii) Da je na osnovu Administrativnog upusta br. 15/2008 disciplinski postupak po ovom predmetu zastareo jer, „*kršenje se pretpostavlja da se dogodilo 2011. godine, sa druge strane, konačna administrativna odluka je doneta 15.05.2013. godine, što znači da je prošlo više od dve godine od pretpostavljenog vremena kršenja do donošenja konačne odluke*“.
  - (iii) Da disciplinski postupak vođen na osnovu krivičnog postupka koji je obustavljen zbog nedostatka dokaza, što po podnosiocu zahteva predstavlja nedostatak materijalnih dokaza u *disciplinskom dosijeu*.
  - (iv) Da podnosilac zahteva nije *počinio disciplinsko kršenje iz drugog poglavlja, član 5, stav 7*, odnosno da lice sa kojim se podnosilac zahteva družio (za šta je podnosioca zahteva disciplinski kažnjen) nije osuđeno za „teško“ krivično delo.

34. U vezi sa ostalim navodima podnosioca zahteva koji se odnose na povrede članova 32, 46 Ustava i člana 10 UDLJP-a, podnosilac zahteva ne obrazlaže kao je do povrede ovih odredbi došlo već ih samo u svom zahtevu pominje.

35. Podnosilac zahteva na kraju traži od Suda da,

„I.PROGLASI prihvatljivim zahtev podnosioca

II.UTVRĐUJE da je bilo kršenja člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i člana 32. [Pravo na pravna sredstva] Ustava Kosova.

III.PONIŠTI se presuda Rev.br. 70/2022 od 06.05.2022. godine Vrhovnog suda Kosova.

IV.VRAĆA se Vrhovnom sudu na ponovno suđenje i ponovno odlučivanje.“

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Poglavlje II
[Prava i osnovne slobode]

Član 31

[Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
  2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
- [...]

Član 32

[Pravo na pravno sredstvo]

Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.

Član 46 [Zaštita Imovine]

1. *Garantuje se pravo na imovinu.*
2. *Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.*
3. *Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijuje.*
4. *O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.*
5. *Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom.*

Evropska Konvencija o Ljudskim pravima

Član 6

[Pravo na pravično suđenje]

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

Univerzalna Deklaracija o Ljudskim Pravima

Član 10.

Svako ima potpuno jednako pravo na pravično i javno suđenje pred nezavisnim i nepristrasnim sudom koji će odlučiti o njegovim pravima i obavezama, i o osnovanosti svake krivične optužbe protiv njega.

Zakon o Parničnom Postupku

[...]

VANREDNA PRAVNA SREDSTVA

REVIZIJA

Član 211.

211.1 *Protiv presude drugostepenog suda, stranke mogu da podnesu reviziju u roku od trideset (30) dana od dana kada im je uručena presuda.*

211.2 *Revizija se ne dozvoljava u imovinsko pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na novčane zahteve, predaju stvari, ili ispunjavanjem neke druga polaganja, ukoliko vrednost predmeta spora u delu pobijenom presudom ne prelazi sumu od 3,000 €.*

211.3 *Revizija se ne dozvoljava u imovinsko pravnim odnosima u kojima se tužbeni zahtev ne odnosi na novčane zahteve, na predaju stvari ili na ispunjavanje neke druga polaganja, ukoliko vrednost predmeta spora navedenog u tužbi tužioca ne prelazi sumu od 3,000 €.*

211.4 *Izuzetno, kada je reč o tužbenom zahtevu iz stava 2 i 3 ovog člana, revizija je uvekdozvoljena:*

- a) u sporovima za izdržavanje;*
- b) u sporovima za nadoknadu štete zbog izgubljenog izdržavanja, povodom smrti davaoca izdržavanja;*
- c) u sporovima iz radnih odnosa koje inicira zaposleni protiv odluke za prestanak radnog odnosa.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

36. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

37. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

38. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

39. Pri oceni ispunjavanja uslova prihvatljivosti, kao što su gore navedeni, Sud primećuje da je podnosilac zahteva naglasio akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda [Rev.br. 70/ 2022] od 6. maja 2022. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređene, u skladu sa uslovima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom propisanim u članu 49. Zakona.
40. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) propisuje:
- “Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.*
41. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti

zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika (vidi, slučaj: [KI04/21](#), podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; vidi takođe slučaj: [KI175/20](#), podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).

42. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi, tačnije, koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“, i specifičnosti gore navedene četiri kategorije navoda kvalifikovani kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o kriterijumima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; deo III. Neprihvatljivost zasnovana na meritumu; A. Očigledno neosnovani zahtevi, stavovi 255 do 284, vidi takođe slučaj: [KI04/21](#), gore citiran, stav 27, i slučaj [KI175/20](#), gore citiran, stav 38).
43. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagwarantovane Ustavom (vidi, slučaj: [KI04/21](#), gore citiran, stav 28).
44. Sud primećuje da se suština ovog slučaja odnosi na žalbu koju je podnosilac zahteva uložio Policijskoj Komisiji za žalbe i nagrade protiv odluke Interne disciplinske komisija Policije Kosova, koja je proglasila krivim podnosioca zahteva za izvršenje disciplinskog prekršaja i izrekla mu je disciplinsku kaznu. Policijska Komisija za žalbe i nagrade je odbila žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, uz obrazloženje da osporena odluka nije zasnovana na činjeničnim i materijalnim greškama. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Osnovnom sudu protiv odluke Policijske Komisije za žalbe i nagrade. Osnovni sud je usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva, poništivši kao nezakonite odluke Interne disciplinske komisija Policije Kosova i Policijska Komisija za žalbe i nagrade i ukinuo izrečenu disciplinsku kaznu. Policija Kosova odnosno MUP je uložio žalbu Apelacionom sudu na odluku Osnovnog suda. Apelacioni sud je odbio žalbu MUP-a, kao neosnovanu, i potvrdio odluku Osnovnog suda, sa obrazloženjem da osporena odluka nema obeležja bitne procesne povrede i da je pravilno primenjeno materijalno pravo. MUP je podneo zahtev za revizijom Vrhovnom sudu protiv odluka Osnovnog i Apelacionog suda zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, suštinskih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Vrhovni sud je usvojio kao osnovanu reviziju MUP-a, na način da je preinačio odluka Osnovnog i Apelacionog suda i odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva za ukidanje odluke Interne disciplinske komisija Policije Kosova i Policijska Komisija za žalbe i nagrade.
45. Sud podseća da suština navoda podnosioca zahteva zapravo odnosi na nepravilnost sudskog procesa koji se odnosi na način primene materijalnog i procesnog prava i pogrešno utvrđeno činjenično stanje odnosno pogrešnu administraciju dokaza od strane Vrhovnog suda.
46. Sud, kao preliminarnu stvar, ponavlja da se ocena postupaka vrši u celini, odnosno da li su bili pravični ili ne, ocenjuje se uzimajući u obzir njihov razvoj u celini (vidi,

slučajeve ESLJP-a: *Ankerl protiv Švajcarske*, br. 17748/91, presuda od 23. oktobra 1996. godine, stav 38; i *Centro Europa 7 S.r.l. i Di Stefano protiv Italije*, br. 38433/09, presuda od 7. juna 2012. godine, stav 197). Shodno tome, svaki nedostatak u ispravnosti procedura može, pod određenim uslovima, biti ispravljen u kasnijoj fazi, ili na istom nivou (vidi, slučaj ESLJP-a: *Helle protiv Finske*, br. 157/1996/776/977, presuda od 19. decembra 1997. godine, stav 54), ili od strane višeg suda (vidi, slučaj ESLJP-a: *Schuler Zraggen protiv Švajcarske*, br. 14518/89, presuda od 24. juna 1993. godine, stav 52).

(i) Što se tiče navodnih povreda člana 31 Ustava i članom 6 EKLJP-a u vezi dozvoljenosti revizije

47. Sud u nastavku podseća da je podnosilac zahteva naveo da je u konkretnom slučaju revizija nedozvoljena odnosno da je na osnovu člana 211. Zakona o parničnom postupku zabranjena jer je vrednost spora prema tužbi nije precizirana i nije pokrenut protiv odluke o prestanku radnog odnosa, pa samim tim u ovom slučaju, kako navodi, revizija nije bila dozvoljena.
48. U nastavku, povodom gornjeg navoda podnosioca zahteva, Sud naglašava da stav 2. člana 211. Zakona o parničnom postupku utvrđuje: *“Revizija se ne dozvoljava u imovinsko pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na novčane zahteve, predaju stvari, ili ispunjavanjem neke druga polaganja, ukoliko vrednost predmeta spora u delu pobijenom presudom ne prelazi sumu od 3,000 €”*.
49. Shodno tome, u konkretnom slučaju, Sud primećuje da je revizija koju je podnela zainteresovana strana izjavljena u postupku u kojem je vrednost predmeta spora pobijanog dela presude bila u iznosu od 4.231,92 evra. Kao rezultat toga, Sud ocenjuje da je minimalni prag koji se zahteva ovom zakonskom odredbom ispunjen. Shodno tome, ovaj navod podnosioca zahteva je očigledno neosnovan jer pripada kategoriji (ii) navoda kategorisani *„odsustvom očigledne ili evidentne povrede“*.

(ii) Što se tiče navodnih povreda člana 31 Ustava i članom 6 EKLJP-a u vezi „pitanje činjenica i zakona“

50. Pozivajući se na ove navode podnosioca zahteva, Sud podseća da se on žali, da, (a) je krivični postupak koji je vođen protiv podnosioca zahteva obustavljen zbog nedostatka dokaza i da na osnovu tog postupka i dokaza nije moguće inicirati disciplinski postupak, (b) nije utvrđeno da je podnosilac zahteva izvršio disciplinski prekršaj druženja sa osuđenim licima za teška krivična dela jer osoba koja se stavlja sa njim u vezu nije osuđen za teško krivično delo, već za lakše krivično delo i (c) da je pogrešno primenjen Administrativno uputstvo br. 15/2008 policije kosova koje predviđa da disciplinska odgovornost zastareva u roku od 2 godine nakon izvršenja pretpostavljenog disciplinskog kršenja.
51. U tom smislu, Sud se poziva na relevantne delove presude Vrhovnog suda, gde je obrazloženo: *„Za razliku od krivične odgovornosti, disciplinska odgovornost za kršenje radnih obaveza i dužnosti, predstavlja specifični aspekt pravne odgovornosti i sprovodi se samo za fizička lica koji su u radnom odnosu. Poštovanje pravila ponašanja, predviđena za određene usluge, posebno za službe koja imaju specifičnosti u njihovom poslu kao što je Policija Kosova, preduslov je nesmetanog procesa posla i uspešnog sprovođenja radnih zadataka ovih službi. Radni zadaci zaposlenih u policiji su određeni zakonom, ali i sa adekvatnim podzakonskim aktima, na isti način je određen i oblik ponašanja pripadnika policije i ograničenja koja imaju pripadnici ovih službi zbog specifičnosti posla koji obavljaju. Za razliku od krivične odgovornosti, gde osnov odgovornosti stoji u opasnom počinjenom društvenom delu i gde svrha*

krivičnih sankcija je opšte i posebno sprečavanje, kod disciplinskih odgovornosti, osnov za odgovornost predstavlja kršenje radnog zadatka, odnosno kršenje obaveze ponašanja i poštovanja ograničenja, koja se u konkretnom slučaju odnose na pripadnike policije, dok svrha ovih sankcija je da se takvo ponašanje kazni i spreči se ponavljanje istog. Ono što je nadležni javni tužilac utvrdio je da nema mesta za krivično gonjenje ovde tužioca, nema uticaja na disciplinsku odgovornost ovde tužioca kao i u ishodu disciplinskog postupka. Disciplinska odgovornost je mnogo složenija od krivične odgovornosti i može da postoji i onda kada nema krivične odgovornosti, bilo zbog nedovoljne društvene opasnosti, bilo zbog nedostatka krivice počinioca ili nedovoljnih dokaza. Disciplinska odluka u konkretnom slučaju se zasniva na činjenično stanje utvrđenih u disciplinskom postupku. Reč je o tim istim činjenicama koja su utvrđena i tokom istrage nadležnog javnog tužioca, ali su bile nedovoljne da bi se pokrenuo i razvijao krivični postupak.”.

52. Vrhovni sud je u svom obrazloženju takođe naveo, „neosporno je takođe da je tužilac bio u društvenim odnosima sa K. L., koji je za nekoliko puta od Policije Kosova osumnjičio za krivično delo „Falsifikovanje dokumenata“ i da je ovo lice i V. B, dobili informaciju u vezi sa operativnim planom policije da se oni pretresu, kao i o vremenu kada će se izvršiti pretres.”.
53. Pored toga, Sud primećuje da je se disciplinski prekršaja dogodio u periodu od 27. maja 2011 godine do 04. novembra 2011 godine, a da je disciplinski postupak protiv podnosioca zahteva pokrenut 18. juna 2012 godine dok je prvostepena odluka (195KBD/13 Interne Disciplinske Komisije) doneta 10. aprila 2013 godine, odnosno unutar perioda od 2 godine na koji se podnosilac zahteva poziva.
54. Sud primećuje iz zaključaka Vrhovnog suda da je isti odgovorio na navode podnosioca zahteva u pogledu pitanja da li su osporene odluke organa Policije Kosova donete u skladu sa zakonskim odredbama na snazi. Vrhovni sud je dalje obrazložili razliku između krivične i disciplinske odgovornosti i načinu ustanovljavanja disciplinske odgovornosti. U tom kontekstu, Sud smatra da se podnosilac zahteva jednostavno nije složio sa zaključcima Vrhovnog suda u vezi sa utvrđenim činjenicama i primenjenim materijalnim i procesnim pravom.
55. Na osnovu gore navedenog, Sud smatra da je podnosilac zahteva zapravo izgradio svoj slučaj na osnovu zakonitosti, a ne na osnovu ustavnosti. Sud podseća da ga samo navod podignut na nivou ustavnosti može pokrenuti da popravi povredu prava zagaranovanih Ustavom i međunarodnim instrumentima koji su direktno primenjivi u domaćem pravnom poretku (vidi, u vezi s tim, Ustavni sud, slučaj: [KI76/21](#), podnosilac zahteva: *Qemajl Babuni*, rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 33).
56. Sud podseća da je na osnovu sudske prakse ESLJP-a, koja se odnosi na doktrinu četvrte instance, dosledno naglašavao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i smatrao da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnom primenom zakona koju su navodno počinili redovni sudovi, osim i u meri u kojoj su takvim greškama povređena prava i slobode zaštićene Ustavom i EKLJP-om (vidi, u tom smislu, slučajeve Suda [KI179/18](#), podnositeljka zahteva: *Belgjyzar Latifi*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. jula 2020. godine, stav 68; [KI49/19](#), podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport D.O.O. „Adem Jashari“*, rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 47; [KI56/17](#), podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 35; i [KI154/17](#) i [KI05/18](#), podnosioci zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. avgusta 2019. godine, stav 60, i nedavni slučaj [KI76/21](#), podnosilac zahteva: *Qemajl Babuni*, rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 34).

57. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije njegova uloga da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može da ocenjuje same činjenice zbog kojih je redovni sud doneo jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi delovao kao sud „*četrtoog stepena*“, što bi rezultiralo nepoštovanjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP-a: *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje se u njemu koriste; i vidi takođe slučajeve Suda: *KI49/19*, gore citiran, stav 48 i *KI154/17* i *KI05/18*, gore citiran, stav 61, i nedavni slučaj *KI76/21*, podnosilac zahteva: *Qemajl Babuni*, rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 35).
58. Sud, međutim, ističe da sudska praksa ESLJP-a i Suda takođe propisuju okolnosti pod kojima treba da se napravi izuzetak od ovog stava. Kao što je gore navedeno, dok redovni sudovi imaju primarnu dužnost da rešavaju probleme oko tumačenja primenjivog zakona, uloga Suda je da obezbedi ili verifikuje da su efekti tog tumačenja u saglasnosti sa Ustavom i EKLJP-om (vidi, slučaj ESLJP-a, *Miragall Escolano i drugi protiv Španije*, nr. 38366/97, 38688/97, 40777/98, 40843/98, 41015/98, 41400/98, 41446/98, 41484/98, 41487/98 i 41509/98, presuda od 25. maja 2000. godine, stavovi 33-39; i, vidi takođe slučaj Suda *KI154/17* dhe *KI05/18*, gore citiran, stav 63). U principu, takav izuzetak se odnosi na slučajeve koji rezultiraju kao očigledno proizvoljni, uključujući one u kojima je sud „*očigledno pogrešno primenio zakon*“ u posebnom slučaju i koji je mogao rezultirati „*proizvoljnim*“ ili „*očigledno neobrazloženim*“ zaključcima za relevantnog podnosioca (za detaljnije objašnjenje u vezi sa konceptom „*primena zakona na očigledno pogrešan način*“, vidi, između ostalog, Vodič ESLJP-a o članu 6. EKLJP-a (građanski aspekt), od 31. avgusta 2020. godine, deo IV. Proceduralni kriterijumi; 3. Četvrti stepen; b. Delokrug i ograničenja nadzora Suda, stavovi 329-333; i slučaj Suda *KI154/17* i *KI05/18*, gore citiran, stavovi 60 do 65 i tamo korišćene reference, i nedavni slučaj *KI76/21*, podnosilac zahteva: *Qemajl Babuni*, rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 36).
59. Na osnovu napred izloženog, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da su efekti tumačenja i primene materijalnog i procesnog prava nekompatibilni sa pravima zagarantovanim Ustavom i EKLJP-om. Štaviše, iz zaključaka redovnih sudova se jasno može primetiti da se u smislu okolnosti konkretnog slučaja ne radi ni o „*očigledno pogrešnoj primeni zakona*“, niti o „*proizvoljnim*“ ili „*očigledno neobrazloženim*“ zaključcima sa njihove strane.
60. Uzimajući to u obzir, Sud utvrđuje da navodi podnosioca zahteva, u vezi sa ovim delom zahteva, pripadaju prvoj kategoriji (i) navoda „*četrtoog stepena*“ i kao takvi odražavaju navode na nivou zakonitosti, jer nisu argumentovani na nivou ustavnosti, pa se isti moraju proglasiti očigledno neosnovanim, na ustavnim osnovama.

iii) Što se tiče navodnih povreda članova 32, 46 Ustava i člana 10 UDLJP-a

61. Podnosilac takođe navodi o povredu prava zagarantovanih članovima 32, 46 Ustava i članom 10 UDLJP-a, međutim podnosilac dalje u zahtevu ne pruža detaljnije obrazloženje kako je došlo do povrede ustavnih garancija. Sud podseća da je on dosledno isticao da samo pozivanje na članove Ustava i EKLJP i njihovo pominjanje nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da osiguraju obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u ovom kontekstu, predmete *KI175/20* podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 81, *KI166/20* podnosilac zahteva: *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine stav 52, *KI 04/21* podnositeljka

zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine stav 38-39).

62. Shodno tome, Sud utvrđuje da što se tiče navoda podnosioca zahteva o povredi prava koja su zagarantovana članovima 32, 46 Ustava i članom 10 UDLJP-a, zahtev se treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanim jer pripadaju kategoriji (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“.

Zaključak

63. Ukratko, Sud, uzimajući u obzir sve gore navedene razrade i zaključke, utvrđuje da: navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31 Ustava, u vezi sa članom 6.1 EKLJP-a, koji se tiču *dozvoljenosti revizije* spadaju u drugu kategoriju (ii) „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“ a pitanja utvrđivanja činjenica i primene zakona, spadaju u treću kategoriju (iii), „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda, stoga, na ustavnim osnovama, isti treba da se proglase kao očigledno neosnovani, dok navodi podnosioca zahteva o povredi članova 32, 46 Ustava i člana 10 UDLJP-a, takođe spadaju u treću kategoriju (iii) „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda, jer je podnosilac zahteva jednostavno naveo odredbu Ustava, ne objašnjavajući pritom kako je do povrede navedenih članova došlo.
64. Shodno tome, zahtev se celini, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika, proglašava neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

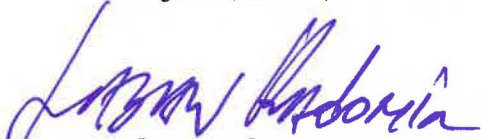
Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 07. marta 2023. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Predsednica Ustavnog suda

Radomir Laban

Gresa Caka-Nimani